

RaamattuluENTOSARJA

SANASTA TIEN LÖYTÄÄ

Sievin kirkossa 2007

Veli Tuomi

5. Raamattuluento: Galatalaisten erehdys

Ensimmäinen käyttämäni raamatunpaikka löytyy Galatalaiskirjeestä:

Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu. Ihmistenkö suosiota minä nyt etsin vai Jumalan? Tai ihmisillekö pyydän olla mieliksi? Jos minä vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija. Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista; enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut. Olettehan kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimosani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta. Mutta kun hän, joka äitini kohdusta saakka on minut erottanut ja kutsunut armonsa kautta, näki hyväksi ilmaista minussa Poikansa, että minä julistaisin evankeliumia hänestä pakanain seassa, niin minä heti alunpitäenkään en kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä, enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas takaisin Damaskoon. (Gal. 1:6 - 17).

Apostoli Paavali oli saanut Kristukselta tehtäväksi Jumalan evankeliumin julistamisen pakanoille. Paavali oli ollut aikanaan kiivas lainsaarnaaja ja innokas fariseus. Mutta sitten kaikki muuttui. Jeesus Kristus ilmestyi hänelle Damaskon tiellä. Tuon tapahtuman seurauksesta Sauluksesta tuli uusi mies, Paulus, Paavali. Hän alkoi saarnata Kristusta ja pelastusta yksin hänen sovintotyönsä perusteella, jonka hän, Kristus, oli hankkinut ristinkuolemallaan ja ylösnousemuksellaan.

Paavali oli lähetysmatkoillaan tullut myös Galatian maakuntaan ja saarnannut siellä evankeliumia. Galatalaiset olivat ottaneet Sanan vastaan ja heistä oli tullut evankeliumin uskomisen kautta Kristuksen seuraajia. He olivat uskoessaan Kristukseen saaneet syntinsä anteeksi ja Pyhän Hengen lahjan. Ilo oli vallannut Galatian uskovat. Mutta pian oli näille paikkakunnille tullut juutalaisia opettajia, jotka vaativat galatalaisia noudattamaan myös juutalaisten oppeja, kaikkea sitä, mitä oli Mooseksen laissa sanottu. Näin ollen miespuolisten oli ympärileikkautettava itsensä, että pelastuisivat. Mutta Paavali teki selväksi, että Kristuksen täytettyyn työhön ei saanut lisätä mitään. Jos Kristuksen täytetyn työn lisäksi haluaa pelastua myös laintöitten kautta, ihminen yrittää päästä iankaikisyyteen kuin kahdesta portista yhtä aikaa. Ihminen tulee tällöin kirotuksi, sillä Kristuksen ansaitseman armon rinnalle ei saa tuoda mitään, tai sen menettää kokonaan. Järjetöntä onkin sellainen toiminta, että otetaan ensin vastaan armo Kristukselta ja myönnetään samalla, ettei kyetä pelastumaan omin voimin, ja annetaan sitten yhtäkaikki ympärileikkauttaa itsensä ja halutaan nyt pelastua lain töillä ja omin voimin. Ei, armo on uskolla otettava ensin vastaan ja sitten myös pysyttävä siinä. Jos joku seisoo toisella jalallaan Kristukseen uskomisen perustalla ja toisella jalalla laintekojen tiellä, hän joutuu täysin kestävämmälle pohjalle. Samalla hän joutuu lain alle ja orjuuteen, siihen mihiin täälläkin nyt ovat monet ihmiset joutuneet.

Paavali jatkaa opetustaan:

Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen. Katso, minä, Paavali, sanon teille, että jos ympärileikkautatte itsenne, niin Kristus ei ole oleva teille miksiäkään hyödyksi. Ja minä todistan taas jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään kaiken lain. Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta. Sillä me odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta. Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko. Te juoksitte hyvin; kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisista? Houkutus siihen ei ole hänestä, joka teitä kutsuu. Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinän. Minulla on teihin se luottamus Herrassa, että te ette missään kohden tule ajattelemaan toisin; mutta teidän häiritsijänne saa kantaa tuomionsa, olkoon kuka hyvänsä. Mutta jos minä, veljet, vielä saarnaan ympärileikkausta, miksi minua vielä vainotaan? Silloinhan olisi ristin pahennus poistettu. Kunpa aivan silpoisivat itsensä, nuo teidän kiihoittajanne! (Gal. 5:1–12).

Jo aikaisemmin tässä kirjeessään oli Paavali todennut:

...mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, niin olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi uskosta Kristukseen eikä lain teoista, koska ei mikään liha tule vanhurskaaksi lain teoista. (Gal. 2:16).

Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu... En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut. (Gal. 2:19,21).

Lain eräs tehtävä on vapauttaa ihminen suorituksesta, koska ihmiselle lain noudattaminen omin voimin on mahdotonta. Lainsanan tehtävä on myös näyttää meille syntimme. Se osoittaa, että olemme itsessämme Jumalan vihan alaisia ja kirottuja. Laki ajaa meitä Kristuksen luokse. Laki näyttää kovuutemme. Laki rikkoo omat pyrkimyksemme ja rakennelmamme. Pelkkien lainkäskyjen noudattaminen ei tee meitä otollisiksi Jumalalle. Se tie on kokonaan suljettu.

Vasta kun ihminen oppii, etteivät hänen hyvätkään pyrkimyksensä ja yrittämisensä tuo lepoa ja rauhaa, hän voi lakata etsimästä lain antamaa vanhurskautta. Lain tarkoitus on saada siis ihmisen omassatunnossa herätyks. Kun ihminen kokee hengellisen herätyksen, laki näyttää hänet mahdottomaksi Jumalan edessä. Mutta Jumalan tarkoitus ei ole jättää ihmistä tähän tilaan. Hän vie heräävää sielua kohti Kristuksen vanhurskautta. Usko Kristukseen vanhurskauttaa ihmisen, tekee hänet täysin kelvolliseksi Jumalan edessä ja antaa vanhurskautetulle Pyhän Hengen lahjan. Liha Raamatussa kuvataan pääosin meidän omana luontonamme, joka ei voi taipua Jumalan tahtoon. Se ei voi noudattaa Jumalan tahtoa, ei vanhurskautua, eikä pyhittyä. Se on täysin Jumalan vihollinen, eikä se koskaan muutu. Lain tehtävä on näyttää lihallisuutemme ja ettemme voi rakentaa sille mitään kelvollista. Lain kirouksen alla painivan on tultava siihen päätökseen, että nyt minä tahdon kuolla pois laista ja elää yksin Kristukselle, hänen voimassaan. Häneltä on saatava kaikki. Ja hänellä on kaikki, mitä me tarvitsemme matkalla iankaikkiseen elämään, ihan kaikki.

On huomattava myös, että lainsaarnaa on sekin, kun uskotellaan ihmisille heidän olevat jo oikeita uskovaisia sen perusteella, että käyvät jonkin verran sanankuulossa ja sakramenteista ovat osallisia. Tällainen opetus paaduttaa. Ihmisestä tulee auttamattomasti fariseus. Tällaista julistusta kuulee erityisesti silloin, kun seurakunnassa joku kertoo tullessaan uskoon. Sellainen on jotakin aivan outoa puhetta hengellisesti kuolleessa seurakunnassa. Niinpä saatetaan opettaa muulle seurakunnalle, että hekin ovat aivan hyviä uskovaisia sellaisenaan. Yhtään ei tarvitse muuttua. Siksi Jeesus varoittaa, ettei kukaan antaisi eksyttää itseään. Mutta tässä meidän tapauksessamme pahinta on tuo väite, että olisimme Kristukseen uskovina vielä velvolliset toteuttamaan lain vaatimukset elämässämme. Näin kyllä itse asiassa onkin, mutta kukaan, ei uskovakaan, siihen omin voimin kykene, vaan se kaikki tapahtuu Pyhän Hengen voimalla ja sen vuoksi, että Kristus on myös meidän pyhityksemme. Armon on saatava kaikki aikaan. Vain armossa eläminen parantaa sen haavan, jonka synty on saanut aikaan. Mikään muu ei sitä paranna.

*Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisäl-
tä ovat raatelevaisia susia (Matt. 7:15).*

On julistajia, jotka tulevat liehitellen ja esiintyvät Jumalan profeettoina. He päällisin puolin ovat hurskaita ja saavat monet lankeamaan. He ovat aivan kuin pukeutuneet lampaiden näköisiksi, mutta ovat lampaiden pahimpia vihollisia, suorastaan petoja. Nämä tällaiset opettajat saavat aikaan hajaannusta ja hajottavat sen lauman, jonka Kristus on uhriverellään ostanut Isälle maailmasta. Jos annamme pettää itsemme ja koetamme vaeltaa omissa voimissamme unohtaen todellisen voiman, Pyhän Hengen, ristin työn ja Kristuksen, uuvumme ja näännyimme matkalle. Tämän sairauden tunnistaa kaikkialla kristittyjen keskuudessa. Moni Jumalan lapsi huokaa väsyneenä ja masentuneena ja tekee taivalta uupumuksen partaalla. Kuinka moni onkaan näännyksissä koettaessaan elää mahdollisimman hyvää elämää, mutta omin voimin. Aina ei uskalleta edes lähimmälle ystävällekään kertoa uupumuksestaan.

Surullista on, jos Kristuksesta on tullut uskovalle "uusi Mooses" tai vieläkin raskaampi kahle. Sääntöjä voi olla silloin jopa enemmän kuin Mooseksen laissa. Kovin harvalla Jeesus on Vapahtaja. Vapauteen on kuitenkin Kristus meidät vapauttanut. Emme saa antaa sitoa itseämme uudelleen orjuuden ikeeseen. Liian monen uskovan elämä on ahdasta ja tiukkaa. Todella tosikoita ja synkkiä saattavat Jeesuksesta todistavat ihmiset ollakaan. He saattavat vaatia uskosta osattomilta jonkinlaisia "ratkaisua", mutta nämä eivät suostu. Miksi? He näkevät ympärillään olevien uskovien ahtauden ja tiukkuuden ja toteavat itsellään olevan jo tarpeeksi vaikeaa, ilman uskovien tarjoamia taakkoja. He eivät halua lisää kuormia. Tässä asiassa he ovat aivan oikeassa. He näkevät aivan oikein. He eivät lähde mukaan tällaiseen opetukseen ja sen vaatimukseen. Miksi? Mikä on siis syy? Syy on se, että evankeliumi puuttuu. Kun se puuttuu, kaikki puuttuu. Ilman evankeliumia, ilman armoa, on kaikki kuollutta ja jokainen ihminen ilman näitä edellisiä on kuoleman oma. Jokainen, joka yrittää tulla kelpolliseksi lain kuuliaisuuden kautta tulee ja jää kirotuksi.

Enää ei tule elää lain käskyjen kirouksessa, vaan armon alla. Meidät on todella vapauteen vapautettu. Emme saa missään tapauksessa sitoa enää itseämme orjuuden siteillä.

Herran omat vaeltavat usein huokaillen ja kyselevät: mitä vielä olisi tehtävä, että olisin hyvä uskovainen. Lahja on silloin unohtunut. Yrittäessään elää lain käskyjen vaatimuksessa ilman Hengen voimaa, ihminen vaeltaa omassa vanhurskaudessaan ja tekopyhyydessään. Kaikkea sellaista tulee kavahtaa.

On syytä myös todeta, että kristillisyyks, joka ei perustu armon vastaanottamiseen ja armosta elämiseen on pelkkää lakiuskontoa ja kirouksen alaista. Uskonvanhurskauden vastakohta on aina lain mukanaan tuoma kirous. Vain vastaanotettu armo vapauttaa ihmisen kiroukselta, joka kohtaa lain alaisia.

Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee." Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on elävä uskosta."" (Gal. 3:10,11).

Me olemme joko täydellisesti vanhurskaita ja pyhiä, tai täysin kirottuja. Minkäänlaista välimaastoa ei ole. Tämä on tärkeää tietää. Kaikki riippuu siitä, elämmekö Kristuksessa, vai vaellammeko vielä lihassa, oman luontomme suoritusmaailmassa. Laki vaatii liian paljon, että yltäisimme sen vaatimukset toteuttamaan.

On huomattava, että lainsanaa on myös se, kun ihmisiltä vaaditaan, että sinun pitää uskoa ja uudestisyntyä, pitää saada synnit anteeksi ja saada pelastusvarmuus, pitää antaa kymmenyksiä ja tehdä hyviä töitä, pitää luopua synnistä ja niin edelleen. Koko julistus saattaa olla vain yhtä ainoaa käskyä: sinun pitää! Moosesta voidaan saarnata evankeliuminkin varjolla. On todella tarpeellista erottaa laki ja evankeliumi toisistaan. Laki ei anna minkäänlaista elämää. Lukekaa kotona nämä saamanne raamatunkohdat ja te opitte huomaamaan, missä kohden jouduitte harhaan. Houkutus lakiuskontoon on toki suuri, sillä laki myös lupaa elän sille, joka sen pitää. Mutta se sanoo myös sen, että laki on pidettävä kokonaan, että lupaus olisi voimassa. Tämä ei onnistu ainoakaan ihmisen ponnisteluilla. Vain Jeesus Kristus on täyttänyt lain. Hän on meidän vanhurskaudemme ja pyhityksemme. Muualla ja ilman häntä olemme täysin hukassa.

Vielä yksi asia: Jumalan valtakunta ei ole jokin pieni lahkojoukko, joka luulee omistavansa ainoana porukkana Pyhän Hengen. Jumalan on liian suuri, että jokin ihmisjoukko voisi yksin omaa

hänet omia. Ei, Jumalan valtakunta muodostuu maailmanlaajuisena niistä ihmisistä, jotka ovat syntyneet Hengestä ja elävän Hengen johdatuksessa.

Onko laki turha

Lakia ei saa muuttaa, eikä siitä saa poistaa mitään. Näin on opetettava. Mutta sitten tulee ymmärtää lain ominaisuus. Jumalan laki on kaikessa pyhydessään, voimassaan ja ankaruudessaan on todella sellainen, ettei sitä kykene kukaan täyttämään. Sen noudattaminen on sula mahdottomuus jokaiselle ihmiselle. Tämän vuoksi lain tie on mahdoton kenenkään kulkea. Lakia ei pidä silti tehdä helpommaksi, sitä ei tule madaltaa, niin että siitä suoriutuisimme. On löydettävä kokonaan toinen tie iankaikkiseen elämään.. Kun Jeesus sanoo, että meidän vanhurskaudemme täytyy olla paljon suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, hänellä on tarjolla juuri tuo ”suurempi vanhurskaus”. Kirjanoppineet ja fariseukset luulivat kykenevänsä täyttämään lain niin, että kelpaisivat sen perusteella Jumalalle. He jopa pilkkasivat niitä ihmisiä, jotka eivät eläneet heidän tavallaan. He lisäsivät monenlaisia vaatimuksia ihmisille ja taakoittivat näin oppilaitaan entistä enemmän.

Onko laki siis väärin tai onko se syntiä?

Onko laki siis ristiriidassa Jumalan lupauksen kanssa? Ei toki! Jos olisi annettu laki, joka pystyy tekemään eläväksi, silloin vanhurskaus todella perustuisi lain noudattamiseen. Pyhä kirjoitus on kaiken sulkenut synnin vankilaan sitä varten, että se, mitä on luvattu, annettaisiin niille, jotka uskovat Jeesukseen Kristukseen. Mutta ennen kuin uskon aika tuli, me jouduimme olemaan lain vartioimina ja sen vankeina, kunnes usko ilmestyi. Näin laki oli meidän valvojamme Kristuksen tuloon asti, jotta me sitten tulisimme vanhurskaiksi uskosta. Nyt uskon ilmestyttyä emme enää ole valvojan alaisia. Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. (Gal 3:21–26).

Vielä eräitä Galatalaiskirjeen kohtia, jotka opastavat lukijaa pois lain orjuudesta uskon maailmaan.

En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut. (Gal 2:21).

Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmien eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna?

Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?

Niinkö älyttömiä olette? Te aloitte Hengessä, lihassako nyt lopetatte?

Niin paljonko olette turhaan kärsineet? - jos se on turhaa ollut.

Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimallisia tekoja teidän keskuudessanne, saako hän sen aikaan lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta,

samalla tavalla kuin "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi"?

Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. (Gal 3:1–7).

Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat. (Gal 3:22).

Paavalilla oli todella hätä galatalaisista. Hän vetoaa heihin: *Rakkaat lapseni, teidän vuoksenne minun on jälleen kärsittävä synnytystuskia, kunnes Kristus saa muodon teissä. Kunpa voisin olla nyt luonanne ja löytää oikean äänensävyyn! En tiedä, mitä teille tekisin. (Gal. 4:19,20).*

Voisimme jatkaa tätä Paavalin kuvaamaa eroa lain ja uskon välillä pidempäänkin, mutta sitten luenosta tuli todella pitkä. Pitäisi lukea koko Galatalaiskirje läpi ja muitakin otteita Paavalin kirjeistä. Tämän jätän kuulijoiden tehtäväksi. Se ihminen, joka oppii erottamaan lain ja evankeliumin toisistaan päässyt jo pitkälle Jumalan sanan tuntemisessa ja on matkalla kohti suurta vapautta.

On todella tärkeää muistuttaa vielä siitä vapaudesta, joka tulee uskon kautta Kristukseen ilman lakia. Paavali kirjoittaa: *Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis lujina älkääkää alistuko uudelleen orjuuden ikeeseen.* (Gal. 5:1).

On samantekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ympärileikkaamaton. Tärkeää on, että hänet on luotu uudeksi. Tulkoon rauha ja laupeus niiden osaksi, jotka vaeltavat tämän ohjeen mukaan, koko Jumalan Israelin osaksi! (Gal. 6:15,16).

Herra teitä siunatkoon matkalla pois Siinain erämaasta kohti Luvattua maata, joka saavutetaan yksin uskon kautta ja siinä pysyen.

Amen.